

Det tyske spørgsmål: Gnisten, der udløser krakket – eller en drivkraft for udvikling af verden

17. august 2016 (Leder) – Hvis Deutsche Bank for lov til at synke ned i et ukontrolleret kollaps, der får den største pulje af derivater blandt verdens banker til at nedsmelte, vil ikke alene den tyske økonomi, men også hele Europa og USA, hermed blive lagt øde. Alligevel er det, hvad der er på dagsordenen, bogstaveligt talt hvad dag, det skal være. Endnu en stemme fra den finansielle elite råber i dag alarm: »Deutsche Bank befinder sig i større vanskeligheder, end folk gør sig klart«, sagde Brad Lamensdorf fra hedgefonden Ranger Equity Bear i et interview med Lodonavisen *The Express*. »Noget er i den grad brudt sammen.«

»Der er intet i det europæiske banksystem, der er stabilt«, var Lyndon LaRouches respons. »Den tyske økonomi er på randen af en eksplosion. Merkel og Schäuble prøver på at håndtere det umulige. De må gå af. Det er kun et spørgsmål om tid, hvornår sammenbruddet vil indtræffe.«

Der findes midler til at løse denne krise, men ikke, medmindre der i Tyskland omgående træder ledere frem, der kan genoprette stabiliteten. Dette kræver for det første en genkapitalisering af Deutsche Bank under en nyt program, der afskriver den værdiløse derivat-boble og genopretter kommerciel bankvirksomhed under en regulering i stil med Glass-Steagall. Hvis dette gøres nu, sagde LaRouche, så kan Tyskland, i samarbejde med Putins Rusland, undgå et pludseligt sammenbrud og blive drivkraften for et nyt paradigme for samarbejde mellem de transatlantiske nationer og det russisk-kinesiske partnerskab, der nu leder verdensøkonomien fremad, det

vestlige kollaps til trods.

Ledende kræfter i Tyskland forsøger at forbedre relationerne med Rusland. Udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier mødtes med sin russiske modpart Sergei Lavrov i Jekatarinburg den 15. august, hvor de to enedes om at »tilskynde til kontakter mellem regeringsagenturer for regioner i den Russiske Føderation og Forbundsrepublikken Tyskland«, udtalte Lavrov og tilføjede, at »vi mener, at den interesse for at samarbejde med Ruslands regioner, som Frank-Walter har udvist, fortjener al mulig støtte«. Som rapporteret i TASS, diskuterede de to, ifølge Lavrov, også bilaterale relationer inden for »politiske, kulturelle, humanitære og historiske områder«. Hvor længe kan det vanvittige sanktionsregime og NATO's krigsmobilisering tolereres?

Tiden er knap. Putin har ramt Obamas krigsplan på to sårbare flanker: først i Syrien, hvor han under international lov har arbejdet med Syriens suveræne regering om at besejre terrorist-apparatet på forskellige fronter i Syrien, og således udstillet Obama som en promoter af de saudisk-kontrollerede al-Qaeda-netværk for at fuldbyrde hans aggressioners mål om kriminelt regimeskifte; og for det andet, så har Putin bragt Tyrkiet til fornuft og afsluttet Obamas brug af landet til at kanalisere våben og terrorister ind i Syrien.

Obama har reageret ved at sætte neonazistiske bander ind i Ukraine for at udløse terroristangreb i Krim – dvs. på russisk territorium – og optrappe krigen i Donbas-regionen. Putin meddelte, at det planlagte møde i Normandiet-gruppen (Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine) ved det kommende G20-møde i Kina, med henblik på at forsøge at redde Minsk-aftalerne, var meningsløst nu, hvor Kiev har satset på terror på russisk territorium. Hollande, Merkel og Porosjenko talte i telefon i dag – uden Putin – og opfordrede til at fortsætte med Normandiet-processen. Andre har foreslået, at Tyskland og Rusland fortsætter på egen hånd for at løse problemet med

Ukraine, og for at kræve en afslutning på Kievs Obama-støttede provokationer.

Der er krig på dagsordenen – en krig, der hurtigt ville blive global og atomar. Alt imens Tyskland, under et nyt lederskab, og i tandem med Rusland, kan forhindre det økonomiske kollaps og standse den fremstormende krig, så vil det kræve mod af amerikanske statsborgere at standse Obama (og hans håndlanger Hillary Clinton) i at udsætte USA for Wall Streets destruktion af den fysiske økonomi og føre verden ud i krig. Disse beslutninger skal træffes nu – ikke igennem et svindelvalg mellem to fjender af det Amerikanske System, men nu, ved forfatningsmæssige midler, der fjerner Obama for hans flere mange forbrydelser mod Forfatningen og mod menneskeheden, og som indfører Glass-Steagall, genopretter nationalbankvirksomhed og genopretter Amerikas forpligtelse til en fremtid på Jorden og i rummet med fusionskraft.

Ingen »praktiske«, delvise forholdsregler vil lykkes.

Foto: Præsident Putin og den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier trykker hinanden i hånden efter et møde den 23. marts, 2016.

.